

تعقیب و دستگیری دانشجویان ، کارگران و زنان فعال، رژیم را از منجلابی که برای خود ساخته است رها نخواهد ساخت

با رشد ناراضی‌های اجتماعی، رژیم سرکوب‌های اجتماعی را افزایش داده است. هرچا حرکتی مغایر منافع خود ببیند، آن را بشدت سرکوب می‌کند. ۲۹ سال سرکوب مداوم، تعقیب، دستگیری و کشتار فعالان سیاسی، فعالین کارگری، دانشجویی، زنان، معلمان، نویسندگان و روزنامه نگاران نتوانست رژیم را از منجلابی که همه ی این سال ها برای خود ساخته است نجات دهد.

حکومت گران دین و سرمایه به عبث فکر می‌کردند با کشتار هزاران تن از مخالفان در دهه ۱۳۶۰ که با کشتار جمعی هزاران زندانی سیاسی در تابستان ۶۷ به اوج خود رسید، ترور مخالفان در داخل و خارج ایران و قتل فجیع نویسندگان، آینده حکومت خود را بیمه کرده اند و هیچ صدائی جز صدای پای چکمه و سرکوب به گوش نخواهد رسید.

از دل سرکوب و کشتارهای دهه ۶۰ نسلی به پهنای ایران تولد یافت که پرچم سرخ مبارزه را دوباره در دانشگاه و کارخانه و خیابان برافراشت. بدیهی است حکومتی که پایه و اساس و آن بر سرکوب است، چنین تولدی برایش تحمل ناپذیر است.

از مردم زحمتکش و تهیدست اسلام آباد و مهاباد و سنندج شروع کردند. کارگران خانون آباد را به گلوله بستند، وحشیانه به تظاهرات دانشجویی هجده تیر حمله کردند، به معلمان در تهران یورش بردند، کارگران سقز را تحت تعقیب قرار داده و رهبری آن را زندانی کردند، به اعتصاب کارگران شرکت واحد حمله کرده و صدها کارگر را زندانی کردند، به تظاهرات های فعالان زن یورش برده و ده ها تن از روزنامه نگاران و فعالان جنبش زنان را به زندان انداختند و تحت پیگرد قرار دادند. سرکوب های اجتماعی بی وقفه ادامه دارد.

در تازه ترین دور سرکوب های اجتماعی، در آستانه شانزده آذر ۱۳۸۶ ده ها تن از دانشجویان چپ و مترقی دانشگاه های تهران و مازندران به طور سازمان یافته دستگیر و ربوده شدند. با این حال امروز دانشجویان چپ با جمعیتی قابل توجه مراسم شانزده آذر را در دانشگاه های تهران و اصفهان برگزار کردند و یک بار دیگر عزم خود برای درهم شکستن دستگاه سرکوب و کنترل پلیسی رژیم در دانشگاه به نمایش گذاشتند.

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید) پایداری و استقامت فعالان دانشجویی در مقابل سرکوب لجام گسیخته حکومتی را می ستاید و به آنها درود می فرستد. دانشجویان، کارگران، زنان، روزنامه نگاران، معلمان زندانی و همه زندانیان سیاسی باید بدو قید و شرط آزاد شوند. زندان جای تبه کاران حکومتی است نه مدافعان حقوق مردم.

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)

۱۳ آذر ۱۳۸۶ برابر با ۴ دسامبر ۲۰۰۷

www.kanoon-zendanian.org